

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 515. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm27949.pdf (tilgået 24. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

At Arkaderne ogsaa fra Arilds-Tid maae baade have fløitet og dandset godt, see vi af det morsomme Sagn hos *Herodot* om *Spartanerne*, der forlangde hele *Arkadien* af Oraklet, men fik til Svar: nei, det forbyde Arkadiens talrige *Agern-Basser*, thi den Begiæring er alt for grov, men med *Tegea* "hasebundet" at dandse, det jeg dig ikke misunder! Tvetydigheden lod nemlig Spartanerne haabe de Tegeatiske Arkaders Undertvingelse, hvorfor de strax yppede Kiv og tog Bøiler med til Fangernes Been, men maatte bære dem selv**Herod. I. 66.* Dette gamle Nag til *Arkaderne*, som var de eneste Peloponneser, *Herakliderne* ei kunde bugte, glemde Spartanerne aldrig, og *Megalopolis*, som lige fra sin Oprindelse havde været dem en Torn i Øiet, blev det naturligviis dobbelt, da dens Tyran *Lysidas* frivillig nedlagde Regieringen og Staden optoges i det *Achæiske* Forbund**Herod. II. 171. Polyb II. 44.* Derfor havde *Kleomenes* i sine sidste Dage overrasket og ødelagt *Megalopolis*, og Borgerne derfra, som under *Philopømens* Anførsel slog sig ud af Byen, var da igjen hans bittreste Fiender ved *Sellasia*, hvor *Philopømen* ei blot gjorde hvad Man kalder "Under-Værker" af Tapperhed, men vandt Ry som en uforlignelig Anfører. *Kleomenes* havde leiret sig mellem Høiene *Olymp* og *Evas* og ladet dem stærkt forskandse, saa Slæ16get maatte aabnes med at bestorme *Evas-Høien*, men de Tropper, som havde den vanskelige Forretning, blev taget i Ryggen af Fiendens Jægere og var rimeligviis blevet nedsablede, dersom ikke *Philopømen* havde indset, at et rask Angreb paa det fiendtlige Rytteri, som Jægerne hørde til, maatte frelse dem. Vel nyttede det ikke at han gjorde *Antigons* Rytter-Høvding opmærksom derpaa, da han hverken ændsede saadanne selvgjorte Raadgivere eller vilde angribe før han saae det aftalte Tegn, som var et rødt Flag fra *Olymp*, men saa angreb *Philopømen* paa egen Haand med sine Bymænd, hvorved Slaget kom ordenlig i Gang og *Evas-Høien* blev taget. Uagtet dette nu aabenbar gav Slaget en lykkelig Vending for *Antigon*, undskyldte Rytter-Høvdingen, *Alexander*, sig dog hos ham, fordi han ikke havde oppebiet Tegnet og skiød hele Skylden paa "*Knøsen* fra *Megalopolis*" men skal have faaet til Svar: den Knøs bar sig ad som en klog General og du som en Knøs**Polyb II. 66-68. Plutarks Philopømen.*!